

Συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα και κοινοτικό δίκαιο των δημοσίων συμβάσεων και των συμβάσεων παραχώρησης

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα και το κοινοτικό δίκαιο των δημοσίων συμβάσεων και των συμβάσεων παραχώρησης (2006/2043(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την Πράσινη Βίβλο της Επιτροπής σχετικά με τις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα και το κοινοτικό δίκαιο των δημοσίων συμβάσεων και των συμβάσεων παραχώρησης (COM(2004)0327),
 - έχοντας υπόψη τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το οικείο άρθρο 5, παράγραφος 2 για την αρχή της επικουρικότητας και τα οικεία άρθρα 43 έως 49 για την ελευθερία εγκατάστασης και παροχής υπηρεσιών, καθώς και τις αρχές της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης, της αναλογικότητας και της αμοιβαίας αναγνώρισης που απορρέουν από αυτά,
 - έχοντας υπόψη τις ισχύουσες οδηγίες για τις δημόσιες συμβάσεις,
 - έχοντας υπόψη τον Ευρωπαϊκό Χάρτη της Τοπικής Αυτονομίας του Συμβουλίου της Ευρώπης, της 15ης Οκτωβρίου 1985,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο I-5 της Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 45 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών και τις γνωμοδοτήσεις της Επιτροπής Οικονομικών και Νομισματικών Θεμάτων, της Επιτροπής Μεταφορών και Τουρισμού και της Επιτροπής Περιφερειακής Ανάπτυξης (A6-0363/2006),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι σε πολλά κράτη μέλη έχουν πραγματοποιηθεί πολυάριθμες συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα (ΣΔΙΤ) την τελευταία δεκαετία,
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι δεν υπάρχει μέχρι σήμερα ορισμός που να εφαρμόζεται σε ολόκληρη την Ευρώπη ούτε ειδικές διατάξεις στο ισχύον κοινοτικό δίκαιο που να καλύπτουν όλες τις επιμέρους μορφές των ΣΔΙΤ,
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι ΣΔΙΤ μπορούν να χαρακτηριστούν μακροπρόθεσμη, συμβατικά ρυθμισμένη συνεργασία μεταξύ δημοσίων αρχών και ιδιωτικού τομέα με σκοπό την εκπλήρωση καθηκόντων του δημοσίου τομέα, κατά την οποία οι απαιτούμενοι πόροι υπόκεινται σε κοινή διαχείριση και οι κίνδυνοι του έργου κατανέμονται μεταξύ των εταίρων αναλόγως της αρμοδιότητας για τη διαχείριση κινδύνου,
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι ΣΔΙΤ είναι συχνά περίπλοκες από νομική, χρηματοοικονομική και εμπορική άποψη, δομές που αποτελούν συνένωση ιδιωτικών επιχειρήσεων και

δημοσίων φορέων με σκοπό την κοινή υλοποίηση και διαχείριση έργων υποδομής ή την παροχή δημόσιων υπηρεσιών,

- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι κυρίως τοπικές και δημοτικές αρχές επιδιώκουν να συμμετάσχουν σε έργα ΣΔΙΤ, αλλά υπάρχει ταυτόχρονα ανάγκη υλοποίησης των έργων αυτών σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ιδίως όσον αφορά τα διευρωπαϊκά δίκτυα,
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι ΣΔΙΤ δεν αποτελούν πρώτο βήμα προς την ιδιωτικοποίηση καθηκόντων του δημοσίου τομέα,
- Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι προορισμός των ΣΔΙΤ είναι να επιτρέψουν στις δημόσιες υπηρεσίες να επωφεληθούν από τις ικανότητες σχεδιασμού, κατασκευής και διαχείρισης των ιδιωτικών επιχειρήσεων και, εάν είναι απαραίτητο, από τις ικανότητες χρηματοδότησής τους,
- Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι η συνεργασία μεταξύ δημοσίων αρχών και επιχειρήσεων μπορεί να παράγει συνέργιες και δημόσια οφέλη, καθιστά δυνατή την αποτελεσματικότερη χρησιμοποίηση του δημοσίου χρήματος και μπορεί, σε καιρούς δημοσιονομικής στενότητας να αποτελέσει εναλλακτική λύση για την ιδιωτικοποίηση και να συμβάλει στον εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης με τη χρησιμοποίηση της τεχνογνωσίας που διαθέτει ο ιδιωτικός τομέας,
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι ΣΔΙΤ εμπίπτουν καταρχήν στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων της Συνθήκης για την εσωτερική αγορά –κυρίως στις αρχές της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης, της αναλογικότητας και της αμοιβαίας αναγνώρισης– καθώς επίσης και στις διατάξεις του παράγωγου κοινοτικού δικαίου για τις δημόσιες συμβάσεις,
- Ι. λαμβάνοντας υπόψη ότι ιδιώτες επενδυτές πρέπει να έχουν εγγυήσεις ότι οι όροι μιας σύμβασης δεν θα τροποποιηθούν κατά τη διάρκεια ισχύος της,
- ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οποιοδήποτε νομικό καθεστώς των ΣΔΙΤ θα πρέπει να σέβεται το δικαίωμα αυτοδιοίκησης σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, εφόσον αυτό είναι κατοχυρωμένο στην εθνική νομοθεσία των κρατών μελών,
- ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι ΣΔΙΤ αποτελούν δυνατό τρόπο οργάνωσης της εκπλήρωσης των καθηκόντων του δημοσίου και ότι το τελευταίο μπορεί και μελλοντικά να αποφασίζει αν θα εκπληρώσει ένα έργο το ίδιο ή με δικές του επιχειρήσεις, ή με τη βοήθεια τρίτων από τον ιδιωτικό τομέα,
- ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι πρέπει να αυξηθεί η ευαισθητοποίηση των πολιτών όσον αφορά τις συνέπειες των ΣΔΙΤ,

Γενικές παρατηρήσεις

1. επιδοκιμάζει το γεγονός ότι η Επιτροπή παρουσίασε την προαναφερθείσα Πράσινη Βίβλο για τις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα και το κοινοτικό δίκαιο των δημοσίων συμβάσεων και των συμβάσεων παραχώρησης, έκθεση για τη δημόσια διαβούλευση για αυτήν την Πράσινη Βίβλο και τέλος ανακοίνωση για τα ενδεχόμενα μέτρα παρακολούθησης στον τομέα των ΣΔΙΤ (COM(2005)0569).

2. θεωρεί πρόωγη την αξιολόγηση των επιπτώσεων των οδηγιών για τις δημόσιες συμβάσεις και τάσσεται συνεπώς κατά ενός ανοίγματος των οδηγιών αυτών· είναι αντίθετο με τη δημιουργία ξεχωριστού νομοθετικού καθεστώτος για τις ΣΔΙΤ, θεωρεί ωστόσο απαραίτητη την ανάληψη νομοθετικής πρωτοβουλίας στον τομέα των συμβάσεων παραχώρησης, η οποία σέβεται τις βασικές αρχές της εσωτερικής αγοράς και τις οριακές τιμές και προβλέπει απλούς κανόνες για τη διαδικασία υποβολής προσφορών καθώς και διασαφήνιση στον τομέα των θεσμοθετημένων ΣΔΙΤ·
3. καλεί την Επιτροπή, κατά τη ρύθμιση των μελλοντικών συστάσεων ΣΔΙΤ και στην παρούσα εκτίμηση των επιπτώσεων των νομικών διατάξεων σχετικά με τις συμβάσεις παραχώρησης, να λαμβάνει σοβαρά υπόψη της τα συμφέροντα της περιφερειακής αυτοδιοίκησης και να περιλαμβάνει εκπροσώπους περιφερειακών καθώς και τοπικών συμφερόντων στην εκπόνηση των μελλοντικών κανόνων·
4. τάσσεται υπέρ μεταβατικών προθεσμιών για τις υφιστάμενες συμβάσεις που συνήφθησαν καλή τη πίστει με βάση την εθνική νομοθεσία, προκειμένου να αποφευχθεί η έλλειψη νομικής ασφάλειας·
5. απορρίπτει κάθε είδους καταστρατήγηση της νομοθεσίας για τις δημόσιες συμβάσεις και τις συμβάσεις παραχώρησης·
6. θεωρεί την εφαρμογή του δικαίου περί ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων απαραίτητη, σε περίπτωση επιλογής ιδιώτη εταίρου·
7. θεωρεί ότι η ανάθεση σε τρίτους της παροχής υπηρεσιών κοινής ωφελείας υποχρεώνει την αναθέτουσα αρχή να κατακυρώσει τη σύμβαση βάσει διαδικασιών δημοσίων συμβάσεων·
8. είναι της άποψης ότι η εκ νέου απόδοση σε δημοτικούς φορείς καθηκόντων που εκτελούνταν ικανοποιητικά με συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα δεν αποτελεί έγκυρη εναλλακτική λύση έναντι των ΣΔΙΤ συνάδουσα με τις αρχές του ανταγωνισμού·
9. θεωρεί ότι οι κοινότητες και οι θυγατρικές τους εταιρείες πρέπει να έχουν δικαίωμα να εξαιρούνται από τους κανόνες του ανταγωνισμού μόνον όταν εκτελούν τα αμιγώς τοπικά τους καθήκοντα που δεν έχουν καμία συνάφεια με την εσωτερική αγορά·
10. υπογραμμίζει τη σημασία της διαφάνειας, ο σεβασμός της οποίας πρέπει να είναι δεδομένος κατά τη χρησιμοποίηση δημοσίων πόρων και η οποία πρέπει να συμπεριλαμβάνει και το δικαίωμα των εκλεγέντων αντιπροσώπων να ελέγχουν τις συμβάσεις και τους φακέλους·
11. συνιστά στα κράτη μέλη να δημιουργήσουν διαφανείς μηχανισμούς που να διασφαλίζουν την προστασία των νομικών και οικονομικών συμφερόντων των ιδιωτών επενδυτών καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος μιας σύμβασης·
12. θεωρεί ότι οι διαφανείς κανόνες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων ενισχύουν τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό και την προστασία από τη διαφθορά προς όφελος του πολίτη·

13. υπογραμμίζει ότι η έκφραση «σύγκρουση συμφερόντων» θα πρέπει να ορίζεται σε επίπεδο ΕΕ, ώστε να καταστεί δυνατή η πραγματοποίηση έντιμου και δίκαιου καταμερισμού του κινδύνου·
14. συνιστά να προβλεφθεί για την υλοποίηση των ΣΔΙΤ δεσμευτική υποχρέωση λογοδοσίας απέναντι στον πολίτη, προκειμένου να υπάρχουν προδιαγραφές ασφάλειας, αποτελεσματικότητας και ποιότητας·
15. συνιστά στα κράτη μέλη να διευκολύνουν το έργο του δημοσίου τομέα βελτιώνοντας την εκπαίδευση των φορέων λήψης αποφάσεων που πρέπει να επιλέγουν τους ιδιωτικούς εταίρους για τις ΣΔΙΤ·
16. περιμένει από τα κράτη μέλη να μεριμνήσουν προκειμένου να αντιμετωπιστούν έγκαιρα και με ευαισθησία οι επιπτώσεις στους εργαζομένους σε τοπικό επίπεδο και να προωθηθούν και να τηρηθούν δίκαιες συμφωνίες για τη μεταφορά εργαζομένων (του δημοσίου ή του ιδιωτικού τομέα) και τις εργασιακές συνθήκες τους, σύμφωνα με την οδηγία 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση, εκ μέρους των εκπροσώπων του δημοσίου στα κράτη μέλη, των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων¹·
17. αναμένει να τηρηθούν οι διατάξεις της οδηγίας 2001/23/ΕΚ από τις δημόσιες αρχές των κρατών μελών·
18. τάσσεται εναντίον της σύστασης ευρωπαϊκού οργανισμού για τις ΣΔΙΤ, αλλά επιδοκιμάζει άλλες μορφές ανταλλαγής εμπειριών που αφορούν βέλτιστες και χείριστες πρακτικές, όπως για παράδειγμα η δικτύωση εθνικών και περιφερειακών αρχών επιφορτισμένων με τη διαχείριση των ΣΔΙΤ·
19. ενθαρρύνει την Επιτροπή και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων να συγκεντρώσουν την εμπειρογνομοσύνη τους και να την διαδώσουν ειδικά σε εκείνα τα κράτη μέλη, των οποίων οι δημόσιες αρχές δεν είναι εξοικειωμένες με τις ΣΔΙΤ·
20. τονίζει ότι οι συσσωρευμένες εμπειρίες των ΣΔΙΤ θα συμβάλλουν στην πρόληψη της επανάληψης λαθών και αποτυχημένων μεθόδων·
21. τάσσεται κατά της θέσπισης κανόνων σχετικά με την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων κάτω των οριακών τιμών σε επίπεδο ΕΕ, υπογραμμίζει την ευθύνη των κρατών μελών να εφαρμόζουν με αποτελεσματικό τρόπο τις αρχές της Συνθήκης για διαφάνεια, μη διακρίσεις και την ελευθερία παροχής υπηρεσιών σε σχέση με τις δημόσιες συμβάσεις κάτω των οριακών τιμών και επιβεβαιώνει τη θέση του ότι η θέσπιση κανόνων για τις δημόσιες συμβάσεις σε επίπεδο ΕΕ αποτελεί προνόμιο του Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου·
22. καλεί την Επιτροπή να διασφαλίσει, μέσω του ελέγχου σε κοινοτικό επίπεδο των κρατικών ενισχύσεων, ότι η χορήγηση επιδοτήσεων δεν συνεπάγεται την επιβολή διακρίσεων μεταξύ των επιχειρηματιών, είτε ιδιωτών είτε δημόσιων είτε μικτών·

¹ ΕΕ L 82 της 22.3.2001, σ. 16

Οι ΣΔΙΤ ως δημόσιες συμβάσεις

23. συμμερίζεται την άποψη της Επιτροπής ότι, κατά την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων έργων ή υπηρεσιών, η επιλογή και η ανάθεση σε ιδιωτικό εταίρο καθορίζεται κατ' αρχήν από τις οδηγίες για τις δημόσιες συμβάσεις, όταν η επιλογή και η ανάθεση της σύμβασης συμπίπτουν·
24. θεωρεί ότι η δημόσια υπηρεσία πρέπει να έχει δυνατότητα επιλογής μεταξύ ανοιχτής και κλειστής διαδικασίας·
25. θεωρεί ότι, για λόγους διαφάνειας, η διαδικασία με διαπραγμάτευση πρέπει να περιορίζεται σε εκείνες τις εξαιρετικές περιπτώσεις που προβλέπονται στις σχετικές διατάξεις των οδηγιών για τις δημόσιες συμβάσεις·
26. θεωρεί σωστό για λόγους ευελιξίας να γίνεται η ανάθεση συμβάσεων μέσω ανταγωνιστικού διαλόγου, όταν πρόκειται για ανάθεση που χαρακτηρίζεται από «νομική και οικονομική πολυπλοκότητα» και καλεί την Επιτροπή να συγκεκριμενοποιήσει την προβλεπόμενη προϋπόθεση εφαρμογής της «νομικής και οικονομικής πολυπλοκότητας» κατά τρόπον ώστε να διατηρηθεί όσο γίνεται μεγαλύτερο περιθώριο για διαπραγμάτευση· είναι της άποψης ότι η νομική και οικονομική πολυπλοκότητα μπορεί να θεωρηθεί δεδομένη όταν υπάρχουν χαρακτηριστικά γνωρίσματα των ΣΔΙΤ όπως έννοια του κύκλου ζωής και μακροπρόθεσμη μεταβίβαση κινδύνου στον ιδιωτικό φορέα· θεωρεί ότι σε μια διαδικασία ανταγωνιστικού διαλόγου πρέπει να αποκλειστεί η δημοσιοποίηση εμπιστευτικών πληροφοριών από έναν εκ των συμμετεχόντων·

Οι ΣΔΙΤ ως συμβάσεις παραχώρησης

27. επισημαίνει το γεγονός ότι η Επιτροπή θέλει να προβεί μετά τη διεξαγωγή διεξοδικής αξιολόγησης επιπτώσεων σε νομοθετικές δραστηριότητες· θεωρεί ότι εάν προτείνεται από την Επιτροπή τέτοια νομοθεσία, θα επιτρέψει στις δημόσιες αρχές, μέσω ευέλικτων, διαφανών και χωρίς διακρίσεις διαδικασιών, να επιλέξουν τον καλύτερο εταίρο, σύμφωνα με τα εκ των προτέρων καθορισμένα κριτήρια·
28. αναμένει να περιλαμβάνει η ενδεχόμενη νομοθεσία σαφή ορισμό των συμβάσεων παραχώρησης που θα τις διακρίνει από τις δημόσιες συμβάσεις, καθώς και να θεσπίζει αντικειμενικά ελέγξιμα κριτήρια επιλογής·
29. φρονεί ότι οι συμβάσεις παραχώρησης πρέπει να έχουν περιορισμένη διάρκεια ζωής, η οποία ωστόσο εξαρτάται από τη διάρκεια της απόσβεσης της ιδιωτικής επένδυσης, ούτως ώστε οι ανταγωνιστές να μην αποκλείονται αναίτιως για μεγάλο χρονικό διάστημα από τον ανταγωνισμό· πιστεύει ότι η διάρκεια των εταιρικών σχέσεων πρέπει να καθοριστεί κατά τέτοιο τρόπο ώστε ο ελεύθερος ανταγωνισμός να περιορίζεται κατά βάση μόνο στο βαθμό που απαιτείται, προκειμένου να διασφαλίζεται η απόσβεση των επενδύσεων, η εύλογη απόδοση του χρησιμοποιηθέντος κεφαλαίου και η επαναχρηματοδότηση μελλοντικών επενδύσεων·
30. θεωρεί ότι η αρχή της διαφάνειας υπαγορεύει να δημοσιοποιούνται στα έγγραφα της ανάθεσης τα στοιχεία στα οποία βασίζεται ο ορισμός της διάρκειας της σύμβασης, προκειμένου να μπορούν να τα λάβουν υπόψη οι προσφέροντες κατά την επεξεργασία της προσφοράς τους·

31. είναι της άποψης ότι μια ολιστική προσέγγιση των προμηθειών (έννοια του κύκλου ζωής) και ο ανταγωνισμός των προσφερόντων ως προς την καινοτομία μπορούν να οδηγήσουν σε μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα όταν, κατά την κοινή υλοποίηση έργων, οι κίνδυνοι κατανέμονται με τον καλύτερο τρόπο και υπάρχουν περιγραφές της λειτουργικής απόδοσης και μηχανισμός πληρωμών με τα καλύτερα δυνατά κίνητρα·
32. ζητεί από την Επιτροπή να συναγάγει συμπεράσματα από την κτηθείσα εμπειρία του ανταγωνιστικού διαλόγου, προκειμένου να προβεί σε συστάσεις για κατάλληλη διαδικασία ανάθεσης, δεδομένου ότι η ευελιξία του ανταγωνιστικού διαλόγου κατά κανόνα ανταποκρίνεται στον πολύπλοκο χαρακτήρα των συμβάσεων παραχώρησης χωρίς να θέτει σε κίνδυνο την τήρηση των αρχών της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης και της αναλογικότητας·
33. στηρίζει την Επιτροπή στους ελέγχους που διενεργεί όσον αφορά τη θέσπιση ενιαίων κανόνων ανάθεσης για όλες τις ΣΔΙΤ σε συμβατική βάση, ανεξάρτητα από το χαρακτήρα των επί μέρους ΣΔΙΤ ως δημόσια σύμβαση ή παραχώρηση·

ΘΣΔΙΤ και «ενδοϋπηρεσιακές σχέσεις»

34. υποστηρίζει τις προσπάθειες της Επιτροπής να αναλάβει δράση στον τομέα των θεσμοθετημένων ΣΔΙΤ (ΘΣΔΙΤ) ενόψει των σαφών ενδείξεων ύπαρξης νομικής ανασφάλειας·
35. αναγνωρίζει ότι υπάρχει στην πράξη η επιθυμία να διευκρινιστεί ο τρόπος εφαρμογής του δικαίου των δημοσίων συμβάσεων στη σύσταση μικτών επιχειρήσεων που συνδέεται με την ανάθεση δημόσιας σύμβασης ή σύμβασης παραχώρησης και καλεί την Επιτροπή να προβεί το συντομότερο δυνατόν στις ανάλογες διευκρινίσεις·
36. είναι της άποψης ότι «οι ενδοϋπηρεσιακές σχέσεις» άνευ διαγωνισμού δεν θα πρέπει να επεκταθούν περαιτέρω, καθώς με τον τρόπο αυτόν θα εξαιρούνταν ορισμένοι τομείς από την ανάγκη συμμόρφωσης με τους κανόνες για την εσωτερική αγορά και τον ανταγωνισμό·
37. θεωρεί απαραίτητη, ενόψει της αρχής της διαφάνειας και της απαγόρευσης των διακρίσεων, την εφαρμογή του δικαίου της ανάθεσης κατά τη σύσταση νέων ΘΣΔΙΤ και όταν μεταβιβάζονται μερίδια στο πλαίσιο των ΣΔΙΤ, εφόσον η νέα αυτή σύσταση ή μεταβίβαση τελεί σε ουσιαστική και χρονική συνάρτηση με την ανάθεση δημοσίας σύμβασης·
38. κατανοεί, ενόψει μιας σχετικής και διαρκώς διευρυνόμενης νομολογίας, τη δημιουργία γενικευμένης ανασφάλειας δικαίου κατά την εφαρμογή των κριτηρίων για τις ενδοϋπηρεσιακές σχέσεις και καλεί συνεπώς την Επιτροπή να αναπτύξει, με βάση την ισχύουσα νομολογία του Δικαστηρίου, κριτήρια που θεσπίζουν σταθερό πλαίσιο αναφοράς για τη λήψη αποφάσεων από τις τοπικές διοικητικές αρχές, και να εξετάσει τη δυνατότητα ενσωμάτωσης των κριτηρίων αυτών στη κοινοτική νομοθεσία·
39. θεωρεί, ότι ένα οποιαδήποτε κατώτερο ποσοστό συμμετοχής του δημόσιου φορέα ανάθεσης σε κοινή εταιρεία με τον ιδιωτικό τομέα θα οδηγούσε σε κάποιας μορφής μόνιμη σχέση προστασίας και ότι συνεπώς όλα τα όρια που έχουν τεθεί προς συζήτηση δημιουργούν προβλήματα·

40. θεωρεί ότι εάν η πρώτη πρόσκληση υποβολής προσφορών για την ίδρυση μικτής επιχείρησης ήταν ακριβής και εκτενής, δεν απαιτείται δεύτερη πρόσκληση υποβολής προσφορών·
41. ζητεί να διευκρινιστεί περαιτέρω ο ορισμός της έννοιας του «ανάλογου ελέγχου» που ασκείται από την αναθέτουσα δημόσια αρχή στον πάροχο υπηρεσιών, ιδίως στις περιπτώσεις όπου μικτές εταιρείες παρέχουν, για λογαριασμό της αναθέτουσας δημόσιας αρχής και σε σύνδεση με την εκτέλεση των καθηκόντων της, υπηρεσίες που χρηματοδοτούνται ή εξασφαλίζονται κυρίως από την αναθέτουσα δημόσια αρχή·

Συνεργασία μεταξύ δημοσίων αρχών

42. επικροτεί καταρχήν, χάριν της τοπικής αυτοδιοίκησης και της αποτελεσματικής διοικητικής δράσης, τις μορφές συνεργασίας σε τοπικό επίπεδο, προκειμένου να επιτευχθούν, μεταξύ άλλων, και αποτελέσματα συνέργειας, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό δεν καθιστά δυνατή την κατάχρηση που οδηγεί σε κλείσιμο της αγοράς·
43. θεωρεί απαραίτητο η Επιτροπή να αποσαφηνίσει τη νομική ανασφάλεια των συνεργασιών των δημοσίων αρχών που ανέκυψε ως αποτέλεσμα της νομολογίας του Δικαστηρίου·
44. συμμερίζεται την άποψη του Δικαστηρίου που διατυπώνεται στην απόφασή του στην υπόθεση C-84/03 (Επιτροπή κατά Ισπανίας¹) ότι οι συμφωνίες συνεργασίας μεταξύ οργανισμών δημόσιας αυτοδιοίκησης βάσει νομικής μορφής σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο δεν μπορούν να εξαιρεθούν γενικά από το δίκαιο των δημοσίων συμβάσεων· θεωρεί ότι είναι αναγκαίο να γίνει διάκριση μεταξύ των μέτρων αμιγώς διοικητικού ή/και οργανωτικού χαρακτήρα και των συμβάσεων προμηθειών μεταξύ διοικητικών αρχών·
45. φρονεί ότι περιπτώσεις συνεργασίας των δημοσίων αρχών πρέπει να θεωρηθούν άνευ σημασίας σε σχέση με το δίκαιο των δημοσίων συμβάσεων όταν:
 - πρόκειται για συνεργασία μεταξύ δημοτικών αρχών,
 - τα καθήκοντα, η εκπλήρωση των οποίων έχει μεταβιβαστεί στις δημοτικές αυτές αρχές, πρέπει να θεωρηθούν ζήτημα τεχνικής αναδιάρθρωσης ή όταν τα εποπτικά δικαιώματα των ενδιαφερομένων τοπικών αρχών ομοιάζουν με εκείνα που ασκούν στις δικές τους υπηρεσίες,
 - οι δραστηριότητες πραγματοποιούνται κατά βάση για τις ενδιαφερόμενες τοπικές αρχές·
46. απορρίπτει την εφαρμογή του δικαίου των δημοσίων συμβάσεων στις περιπτώσεις που οι δημόσιες αρχές θέλουν να εκπληρώσουν μαζί με άλλες δημόσιες αρχές έργα εντός της ακτίνας δράσης τους, ως μέτρο διοικητικής αναδιοργάνωσης, χωρίς να προσφέρουν σε τρίτους στην αγορά τις σχετικές υπηρεσίες·
47. διαπιστώνει ότι η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων για καθήκοντα δημόσιου τομέα από μια δημόσια αρχή σε μια άλλη δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου για τις δημόσιες συμβάσεις·

¹ [2005] ECR I-139.

48. θεωρεί, ωστόσο, την εφαρμογή του δικαίου των δημοσίων συμβάσεων πάντοτε απαραίτητη όταν δημόσιες αρχές προσφέρουν στην αγορά υπηρεσίες ως ιδιωτικές στο πλαίσιο της συνεργασίας μεταξύ των εν λόγω δημοσίων αρχών ή όταν διεκπεραιώνουν έργα του δημοσίου από ιδιωτικές επιχειρήσεις ή άλλες δημόσιες αρχές·

ο
ο ο

49. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή, καθώς και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών.